

33. navadna nedelja C

*Vam pa, ki se bojite mojega imena,
vzide sonce pravičnosti
in ozdrávljenje prihaja na njegovih žarkih.
(Mal 3,20)*

Prvo berilo

Malahija 3,19-20a

"Glej, pride dan, razžarjen kakor peč, in vsi predrzneži in vsi, ki delajo krivično, bodo strnišče: dan, ki pride, jih bo sežgal," govóri Gospod nad vojskami, "ker ne bo pustil od njih ne koreninice ne vejice! Vam pa, ki se bojite mojega imena, vzide sonce pravičnosti in ozdrávljenje prihaja na njegovih žarkih."

Drugo berilo

2 Tesaloničanom 3,7-12

Bratje in sestre, sami veste, kako nas morate posnemati: kajti nismo med vami živelí neurejeno, tudi nismo zastonj jedli kruha pri nikomer, ampak smo trdoma garali noč in dan, da ne bi bili v breme komu izmed vas. Tega vam ne pravim, ker ne bi imeli pravice do tega, ampak zato, da se vam sami postavimo za zgled, ki naj bi ga posnemali. Kajti ko smo bili pri vas, smo vam dali tole navodilo: kdor noče delati, naj tudi ne jé. Slišimo namreč, da nekateri med vami živijo neredno, da nič ne delajo, ampak begajo sem ter tja. Takšne opozarjamo in opominjamo v Gospodu Jezusu Kristusu, naj v miru delajo in jedo svoj kruh.

Evangelij

Luka 21,5-19

Tisti čas so se nekateri pogovarjali o templju, kako je okrašen z lepimi kamni in zaobljubnimi darovi. Jezus pa je rekel: "Prišli bodo dnevi, ko od tega, kar vidite, ne bo ostal kamen na kamnu, ki bi ne bil zrušen." Vprašali so ga: "Učitelj, kdaj pa bo to in kakšno bo znamenje, ko se bo to začelo goditi?" Rekel jim je: "Glejte, da se ne daste zavesti! Veliko jih bo namreč prišlo in bodo govorili v mojem imenu: 'Jaz sem,' ali 'Čas se je približal.' Ne hodíte za njimi! Ko boste slišali o vojnah in vstajah, se ne ustrašite, kajti to se mora prej zgoditi, vendar še ne bo takoj konec."

Tedaj jim je govóril: "Vzdignil se bo narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu. Veliki potresi bodo na mnogih krajih, kužne bolezni in lakota, grozote in velika znamenja z neba. Toda preden se bo to zgodilo, bodo nad vas dvigali roke, preganjali vas bodo, izročali v shodnice in ječe in zaradi mojega imena vas bodo vlečili pred kralje in oblastnike. To se bo dogajalo, da boste

pričevali zame. Vzemite si to k srcu, da ne boste vnaprej preišljevali, kako bi se zagovarjali. Jaz vam bom namreč dal zgovornost in modrost, ki ji vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli kljubovati ali ugovarjati. Izdajali vas bodo celo starši in bratje, sorodniki in prijatelji, in nekatere izmed vas bodo ubili. Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena, a še las z glave se vam ne bo izgubil. S svojo stanovitnostjo si boste pridobili svoje življenje."

V razmislek

Pričakovanje konca sveta, ki se vedno širi proti koncu cerkvenega leta z berili, ki govorijo o sodbi, katastrofah in koncu sveta, je prav tako del našega življenja kot veseli, sončni, topli in vzpodbudni trenutki našega življenja. V tem času leta nas želi Sveto pismo opogumiti, da se spopademo tudi s temačnimi in zastrašujočimi stvarmi, da s pomočjo njih zrastemo in ne pademo.

Glavno sporočilo beril nas kliče – ne dovolite, da vas paničarjenje (ni važno od koga in pod čigavo zastavo) vrže iz ravnovesja! Drugače boste sužnji vaših lastnih strahov in ste v nevarnosti, da padete na limanice vsem samooklicanim prerokom tega sveta in njihovim psevdoreligijam! Strah lahko pripelje tako do nemočne nedejavnosti kot tudi do prekomerne aktivnosti, ki zakriva resničnost. Oba ekstrema nam preprečujeta preišljeno in preudarno ravnanje. Razkrijte neiskrene mehanizme in izmišljene laži vseh, ki vas poskušajo pripeljati v odvisnost. Ne zaupajte vsem idiličnim olepšavam kot tudi ne vsem namenoma nastavljenim in strah zbujujočim pretiravanjem!

Nekaj je gotovo – nihče od nas ne ve, kdaj in kako bo prišel konec časa in sveta. Le tisti, čigar osnova je notranje ravnovesje in harmonija, lahko živi v tej napetosti, ne da bi zapadel v zanikanje ali paniko. Gre se za čuječno treznost, pozitivno napetost med pozornostjo na znake časa in na prihajajoče onkraj časa in prostora na eni strani in zaupljiva navezanost na tukaj in zdaj na drugi strani. Ta živa napetost predstavlja krščansko življenje. V tem smislu so Kristjani realisti, saj stojijo z obema nogama na zemlji in jo sooblikujejo v duhu evangelija, ne da so na koncu odvisni zemeljskih danosti, če so prijetne ali neprijetne, mamljive ali zastrašujoče. Kristjani ne bodo zaničevali zemeljskih stvari, bodo pa jim dali nov pomen. Z njimi se bodo spopadli ravnodušno (indiferentno). Tudi če vojne, nemiri in katastrofe po svetu kakor tudi v našem malem osebнем svetu obrnejo vse skupaj na glavo, se bodo Kristjani trudili, da bodo vedno znova vzpostavili ali obdržali povezavo med notranjim zaupanjem in zaupanjem v Boga.

Svetopisemske strašljive slike in slike propada so vsekakor vzbodbuda. Vzpodbujajo nas, da pred svetom priznamo, kaj je naš temelj in kaj je naša opora. Vzpodbujajo nas, da se ne skrivamo pred svetom, s tem ko živimo naš temelj in ga nudimo kot oporo. Opogumljajo nas, da smo ljudje, ki jasno zavzemajo stališča in lahko vzdržijo, ne da bi vztrajali v negativnem (in tudi ne v preveč pozitivnem). In ne nazadnje nas opogumljajo k utemeljenemu in utemeljujočemu stališču, ko nas drugi iz zavisti ali strahu zaradi naše jasnosti in prepričanja zaničujejo. S preganjanjem Kristijanov v katerikoli obliki (morda je danes na videz le malce bolj "civilizirano" kot včasih!), smo tudi mi vedno znova izzvani, če se upamo, da živimo očitno neprijetno in prebujeno (ampak ne militantno!) Krščanstvo. Jezus nas vzpodbuja, da smo mi sami tisti, ki opogumljamo na temelju tega, kar je naša opora, vse tiste, ki jim grozi, da zapadli strahovom in paniki. Mi smo tisti, katerih naloga je, da izostrimo pogled mimo vsega svetovnega dogajanja k novemu Božjemu svetu, ki se začne preko nas in z nami že tukaj in zdaj (in hvala Bogu tudi onkraj naših omejenih sposobnosti in našega omejenega obzorja).